

Zleceniodawca recenzji:

Akademia Muzyczna im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi – Wydział Fortepianu, Organów, Klawesynu, Muzyki Dawnej i Jazzu, pismo z dnia 19.06.2018 roku, zlecenie podjęte na podstawie ustawy z dnia 14.03.2003 roku o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 ze zm. w Dz. U. z 2005 r. nr 164, poz. 1365).

Dotyczy:

Uchwał Rady Wydziału Fortepianu, Organów, Klawesynu, Muzyki Dawnej i Jazzu Akademii Muzycznej im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi podjętych na posiedzeniu w dniu 29 marca 2017 r. w sprawie:

- wszczęcia przewodu doktorskiego w dziedzinie sztuk muzycznych, dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka dla Pana mgr. Marka Kądzieni
- wyznaczenia promotora
- wyznaczenia recenzentów

W świetle art. 6 ust. 1, 3 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65. poz. 595, z późn.zm.) Rada Wydziału posiadała uprawnienia do prowadzenia przewodu doktorskiego na stopień doktora w dziedzinie sztuk muzycznych, w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka.

Do nadesłanego mi przez Przewodniczącą Rady, Dziekan prof. dr hab. Irenę Wiselkę pisma sygnowanego datą 19.06.2018 roku, informującego o wyznaczeniu mnie na recenzenta pracy doktorskiej Pana mgr. Marka Kądzieni pt. „**Kształtowanie indywidualnego języka improwizacji i kompozycji w kontekście głównych nurtów nowoczesnego jazzu**” została dołączona następująca dokumentacja:

1. Uchwała nr 18/II/2016/2017 z dnia 29.03.2017 roku w sprawie wszczęcia przewodu doktorskiego w dziedzinie sztuk muzycznych, w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka na wniosek Pana mgr. Marka Kądzieni.
2. Uchwała nr 19/II/2016/2017 z dnia 29.03.2017 roku w sprawie wyznaczenia promotora w przewodzie doktorskim mgr. Marka Kądzieni w osobie dr. hab. Piotra Wojtasika, prof. AM w Katowicach.

3. Uchwała nr 20/II/2016/2017 z dnia 29.03.2017 roku w sprawie wyznaczenia mojej osoby na recenzenta w przewodzie doktorskim mgr. Marka Kądzieni.
4. Uchwała nr 21/II/2016/2017 z dnia 29.03.2017 roku w sprawie wyznaczenia dr. hab. Macieja Grzywacza z Akademii Muzycznej w Gdańsku na recenzenta w przewodzie doktorskim mgr. Marka Kądzieni.
5. Dokumentacja przewodowa Pana mgr. Marka Kądzieni.
6. Umowa o dzieło wraz z rachunkiem.

**Recenzja dorobku artystycznego oraz pracy doktorskiej
mgr. Marka Kądzieni w związku z przewodem doktorskim
w dziedzinie sztuki muzyczne, dyscyplinie artystycznej – instrumentalistka,
wszczęty w dn. 29.03.2017 r. przez Radę Wydziału Fortepianu, Organów, Klawesynu,
Muzyki Dawnej i Jazzu Akademii Muzycznej im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w
Łodzi.**

Dorobek artystyczny kandydata.

Mgr Marek Kądzienia urodził się 10 marca 1982 roku w Kielcach. Swą edukację muzyczną rozpoczął w klasie fortepianu Państwowej Szkoły Muzycznej I st. w Opcznie. Po kilku latach zmienił instrument na gitarę klasyczną, kontynuując naukę w PSM II st. w Tomaszowie Mazowieckim. Tam rozpoczęła się jego przygoda z jazzem, która trwa po dziś dzień. Jako uczestnik festiwalu „Noce Bluesowe” w Rawie Mazowieckiej w 2000 r. zdobył swe pierwsze trofeum, nagrodę główną dla najlepszego gitarzysty tego festiwalu. Swoje umiejętności w zakresie improwizacji jazzowej rozwijał w PSM II st. im. F. Chopina w Warszawie a później rozpoczął studia na Wydziale Jazzu i Muzyki Rozrywkowej Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach, których nie ukończył ze względu na wyjazd do Danii, gdzie postanowił kontynuować swą edukację w Carl Nielsen Academy of Music w Odense, w zakresie gitary jazzowej i kompozycji. Studia te ukończył w roku 2012, uzyskując najwyższą ocenę 12 punktów w tamtejszej skali ocen (od -2 do 12).

Podczas studiów Pan Marek Kądzienia brał udział w wielu projektach i nagraniach studyjnych z założonymi przez siebie zespołami, m.in. kwartetem K.R.A.N., z którym w Kopenhadze nagrał swą pierwszą płytę (K.R.A.N. 2009), zespołem „OffQuartet”, laureatem „Bielskiej Zadymki Jazzowej 2009”, którego płyta została uznana przez RadioJazzFM i magazyn JazzPress za najodważniejszą płytę roku 2011 oraz „International Jazz Quintet” i

„Hunger Pangs”. Jak podaje doktorant, w latach 2007-2010 wraz z w.w. formacjami zagrał ok. 150 koncertów rocznie, uczestnicząc przy tym w największych festiwalach jazzowych w Europie, m.in. w Kopenhadze, Aarhus, Pradze i Warszawie. Ta niebywała aktywność artystyczna jak również wysokie osiągnięcia w nauce zostały uhonorowane stypendium szwajcarsko – duńskim „Fundation Idella” oraz ufundowanym przez uczelnię Carla Nielsena wyjeździe do Nowego Jorku, gdzie doktorant miał okazję uczestniczyć w zajęciach słynnego ośrodka edukacji jazzowej – Manhattan School of Music. Istotnym uzupełnieniem edukacji w ramach studiów magisterskich Pana Kądziała są roczne studia w Berlinie w 2010 r. u wybitnego gitarzysty i kompozytora prof. Franka Moebusa, pod którego patronatem nagrana została kolejna płyta z zespołem „Hunger Pangs” pt. „Meet Meat”, uznana przez Radio Jazz i Magazyn Jazz Press za najlepszą płytę roku 2013. Mówiąc o nagrodach, nie należy także pominąć ważnego osiągnięcia indywidualnego, jakim była I nagroda w Konkursie Mistrzowskim Gitarzystów Jazzowych Guitar City w Warszawie w 2007 r. Ponadto, w konkursie „Jazz nad Odrą 2008” Pan Marek Kądział zdołał wygrać wyróżnienie a w roku 2009 został uhonorowany Nagrodą dla największej osobowości konkursu „Bielska Zadymka Jazzowa 2009”. Wszystkie te osiągnięcia uzyskał w trakcie studiów na duńskiej uczelni, co wymownie świadczy o niezwykle dynamicznej aktywności twórczej doktoranta.

Po powrocie do kraju, głównym terenem działalności artystycznej a także edukacyjnej Pana Kądziała staje się miasto Łódź. Na przestrzeni lat 2011-2017 daje się on poznać jako prężny organizator licznych koncertów, wydarzeń artystycznych i warsztatów. Nawiązuje też kontakty z czołowymi muzykami sceny jazzowej i awangardowej, tworząc z nimi nowe projekty muzyczne, które zaowocowały wspólnymi koncertami i kolejnymi nagraniami. Do najważniejszych formacji z tego okresu należy zaliczyć Trio z Krzysztofem Gradziukiem – perkusja i Maciejem Garbowskim – kontrabas, trio „Electrically” z saksofonistą Maciejem Obarą i Michałem Trelą na perkusji oraz „Damaś/Kądział Quartet”, założonym wraz z trębaczem Piotrem Damasiewiczem. Marek Kądział współpracuje także z wieloma muzykami zagranicznymi, tworząc projekty z pogranicza jazzu, muzyki folk i rocka. Są to m.in. utworzone w 2012 r. polsko-włosko-holenderski konglomerat „YouMe”, polsko-hiszpańsko-argentyńsko-niemiecki zespół „Mr. Eart”, polsko-amerykańsko-duński zespół saksofonisty Marca Bernsteina a także polsko-czeska grupa pianisty Vity Kristana, czy polsko-amerykańskie trio ze Stevenem Bernsteinem na trąbce i Marcinem Maseckim na fortepianie. Rok 2013 przyniósł współpracę z kwartetem saksofonisty Tomasza Pruchnickiego, której owocem były liczne koncerty i kolejna płyta, zaś w roku 2014 powstał nowy międzynarodowy zespół „Marek Kądział ADHD” z niemieckim klawiszistą Rudim Mahallem i duńską sekcją rytmiczną: Andreas Lang – kontrabas i Kasper Tom Christiansen – perkusja. W tym samym roku powstała płyta, na której gościnnie zagraли także Maciej Obara i Piotr Damasiewicz. Następne płyty, które powstały w tym samym roku, to „10 little stories”, w duecie Kądziała/Wójciński i „Sphere – Synthesia” z kolejnym projektem o nazwie „Sphere” w składzie Ania Rybacka – wokal, Jakub Dybzyński – klarnet i Marek Kądział – gitara. Zespół koncertował w kraju i za granicą. W roku 2015 Pan Marek Kądział został laureatem „Oskara Jazzowego” jako najlepszy łódzki jazzmen 2014 roku. Ta nagroda dobrze odzwierciedla wyjątkową aktywność artystyczną Pana Marka Kądziała, który poświęca się również popularyzacji muzyki regionu opoczyńskiego, zakładając zespół o nazwie „Odpoczno” i zdobywając z nim III nagrodę na konkursie „Nowa Tradycja” oraz indywidualnie, za zasługi w dziedzinie kultury i promocji miasta Opoczna Nagrodę „Estery”. Kolejny rok 2016, to współpraca z takimi sławami polskiego jazzu, jak Michał Urbaniak i Piotr Wojtasik a także liczącymi się muzykami młodszego pokolenia Adamem Bałdychem (skrzypce) i Piotrem Orzechowskim (fortepian). Wiosną ukazała się również druga płyta polsko-duńskiego kwartetu K.R.A.N. a trasa promująca tę płytę odbyła się w czerwcu 2016 r.

Oprócz działalności artystycznej, Pan Marek Kądziała ma na swoim koncie pracę z młodzieżą, w ramach której m.in. we współpracy z ZSM II st. im. Stanisława Moniuszki w Łodzi w roku 2014 organizuje i koordynuje wymianę uczniów między Polską i Danią. Owocem tej wymiany jest tygodniowy projekt w Esbjerg Academy of Music, trasa koncertowa po Danii pt. „Very Big Band” oraz sesja nagraniowa do duńskiej produkcji filmowej pt. „Svaervaegter/Heavyweight” z udziałem kwartetu smyczkowego, złożonego z uczniów ZSM w Łodzi, pod dyktando doktora.

Od października 2015 r. Pan mgr Kądziała jest wykładowcą gitary jazzowej oraz improwizacji w Akademii Muzycznej im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi.

Nie sposób wymienić wszystkich osiągnięć mgr. Marka Kądziała. Kompletny opis jego bogatego dorobku znajduje się w zamieszczonej dokumentacji. Lista udokumentowanych koncertów w latach 2014-2016 zawiera ponad 100 koncertów, nie licząc wymienionych przez doktora kilkuset koncertów w latach wcześniejszych. Jeśli chodzi o dorobek fonograficzny, to jest on równie imponujący. Zawiera bowiem aż 13 pozycji, z których ponad połowa, to płyty autorskie doktora.

OCENA PRACY DOKTORSKIEJ

Praca doktorska mgr. Marka Kądziała pod tytułem „Kształtowanie indywidualnego języka improwizacji i kompozycji w kontekście głównych nurtów nowoczesnego jazzu” to dzieło artystyczne zarejestrowane na nośniku elektronicznym oraz jego opis, stanowiące łącznie dysertację pod wyżej wymienionym tytułem. Zarejestrowany na płycie CD materiał obejmuje sześć utworów, z których trzy („Hollyn the Goat”, „Laagan in the Crawler” i „Hunger Attack!”) są kompozycjami autorskimi doktora, pozostałe zaś („Xiamin”, „Misjo” i „Natarcz”) są efektem kolektywnej improwizacji muzyków wchodzących w skład drugiego trio. Płyta stanowi bowiem zapis sesji nagraniowej dwóch zespołów, co tłumaczy jej tytuł: „Double Trio”, nawiązujący do legendarnego nagrania kwartetu Ornette Colemana z 1961 r.: „Free Jazz: A Collective Improvisation by the Ornette Coleman Double Quartet”.

Kolejność utworów:

1. *Xiamin* – improwizacja zbiorowa – Trio II
2. *Lagaan in the crawler* – komp. Marek Kądziała
3. *Misjo* – improwizacja zbiorowa – Trio II
4. *Hollyn the goat* – komp. Marek Kądziała
5. *Natarcz* – improwizacja zbiorowa - Trio II
6. *Hunger Attack!* – komp. Marek Kądziała

Dzieło zarejestrowane zostało w Łódzkim Studiu Nagraniowym Soyuz, w styczniu 2018 roku. W tym samym studiu zostały zrealizowane mix i mastering przez Kamila Łazikowskiego.

Wykonawcy:

Trio I (utwory 2,4,6)

Marek Kądziała – gitara, elektroniczne efekty brzmieniowe

Tomasz Dąbrowski – trąbka, microKORG

Kasper Tom Christiansen – perkusja

Trio II (utwory 1,3,5)

Marek Kądziała - gitara, elektroniczne efekty brzmieniowe

Jacek Mazurkiewicz – kontrabas, elektroniczne przetwarzanie perkusji i kontrabas

Krzysztof Szmańda – perkusja

Słuchając płyty, nieodparcie ulega się pokusie porównywania dwóch koncepcji wykonawczych, jakie zostały zaproponowane przez autora. Można stwierdzić, iż kompozycje autorskie doktoranta wprowadzają poczucie stabilności i planowego podziału ról w trio, w przeciwieństwie do spontanicznie tworzonych kompozycji zbiorowych. Gitara i trąbka pełnią w kompozycjach Pana Kądziała rolę zarówno solową jak i akompaniującą soliście poprzez wprowadzenie uzupełniającej linii kontrapunktu lub w wypadku gitary warstwy harmoniczej. Rola perkusji nie sprowadza się jedynie do realizacji pulsu i rytmicznej interakcji z instrumentami melodycznymi. Stanowi ona niepowtarzalną warstwę kolorystyczną, wspaniale podkreślającą ekspresyjny charakter utworów. Należy zwrócić uwagę na wysokie umiejętności techniczne muzyków biorących udział w nagraniu, połączone z nieodzowną w tym wypadku kreatywnością twórczą. Pomimo bowiem odmiennych koncepcji kompozytorskich, nie odczuwa się znaczących różnic słuchając całości materiału. Świadczy to zarówno o dojrzałości wykonawców, potrafiących wczuć się w charakter tworzonej muzyki jak i wybitnych zdolnościach lidera w przekazywaniu swym partnerom własnych idei twórczych poprzez sugestywną narrację. W owej „przeplatance” wykonawczej odczuwa się niezwykłą spójność i swoistą więź między dwoma triami. Wiąże je niewątpliwie osoba kompozytora - lidera dyskretnie, lecz zdecydowanie narzucająca styl i klimat wszystkich kompozycji.

Płytę otwiera utwór „Xiamin”, będący improwizacją zbiorową Tria II. Poprzez „kosmiczne” brzmienia gitary prowadzącej leniwą linię melodyczną na tle głęboko brzmiącego kontrabas i cyklicznej figury rytmicznej talerzy, przywodzi on na myśl początek tajemniczej podróży, w jaką zabierają słuchacza wykonawcy.

Niejako kontynuacją owej „transcendentnej” podróży jest kolejna kompozycja Marka Kądziała „Laagan in the crawler”. Tu jednak muzycy poruszają się w bardziej zaaranżowanej przestrzeni poprzez zakomponowane odcinki melodyczne, stanowiące strukturę krótkich tematów, granych unisono przez całe trio w tempie rubato, pomiędzy którymi przebiega swobodny dialog trąbki i gitary wspomagany kontrapunktem perkusji. W dalszej części utworu wiodącą rolę przejmuje trąbka przy akompaniamencie perkusji i atonalnych struktur gitary, z wykorzystaniem tłumienia dźwięków, w oparciu o czyste brzmienie instrumentu. Ciekawym momentem utworu jest środkowa jego część, w której pojawia się spokojny temat trąbki grany rubato na tle rytmicznego akompaniamentu perkusji i motywu ostinato gitary, granego w septymach wielkich, który następnie zostaje przechwycony przez improwizującą trąbkę. Końcowa część utworu jest powrotem do improwizacji zbiorowej, będącej zwieńczeniem utworu, wykorzystującym elektroniczne efekty brzmieniowe.

„Misjo”, to kolejny utwór w wykonaniu Tria II, składający się wyraźnie z dwóch części, z których pierwsza stanowi zakomponowaną sekwencję rytmicznego motywu gitary wzbogaconej efektem typu *ring modulator*, przechodzącą w transową część drugą, przejawiającą się rytmicznie powtarzającym się dźwiękiem A kontrabas na tle agresywnego rytmu perkusji i przetworzonych elektronicznie dźwięków gitary. Napięcie utworu stopniowo wzrasta, by osiągnąć kulminację w zakończeniu i nagle jakby rozpląnąć się w przestrzeni. Zakończenie zrealizowane po mistrzowsku.

Kompozycja Marka Kądzieni „Hollyn the goat” w wykonaniu Tria I jest porywającym utworem zarówno pod względem kompozytorskim jak i wykonawczym. W swej konwencji chyba najbardziej zbliża się do powszechnie znanego w muzyce jazzowej schematu: temat i improwizacja na bazie ustalonego akompaniamentu. W tym wypadku mamy do czynienia z dwoma tematami o odmiennym charakterze. Temat I melancholijny, świetnie zaintonowany przez trębacza na tle subtelnego akompaniamentu gitary, zbudowanego na sekundowych akordach, przechodzących w części improwizowanej na konsonansowo brzmiące akordy grane techniką *arpeggio*, co z nostalgicznymi dźwiękami trąbki daje poczucie spokoju i niemalże duchowego uniesienia. Po tej romantycznej części atmosfera stopniowo zaczyna „gęstnieć”, przechodząc w dramatycznie brzmiące ostinato syntezatora klawiszowego w basie, spełniające rolę drugiego tematu a kojarzące się z utworem „Protocol” Johna Scofielda. Skojarzenie to zapewne jest zamierzone przez kompozytora, biorąc pod uwagę bluesowe odniesienia w jego brawurowym solo, zagrany na tym intrygującym akompaniamencie. Gitara wzbogacona efektami *octaver* i *vibrato* brzmi rewelacyjnie a solista daje dowód niezwyklej wirtuozerii i kreatywności w swej improwizacji. Partia solowa przechodzi płynnie w atonalny motyw, grany w duecie z trąbką, którym kończy się utwór.

Utwór „Natarcz” w wykonaniu Tria II, to kompozycja nawiązująca swym charakterem do muzyki orientalnej. Składa się z dwóch części. Część I opiera się na jednostajnym rytmie kotłów i burdonowym dźwięku, granym *arco* na kontrabasie, zapętlonym przez efekt *loop*, co pozwala na rozszerzenie jego partii o dodatkowy głos. Odrębny plan tworzy gitara z przeciągłymi dźwiękami, uzyskanymi dzięki efektowi *delay*, modulowanymi dodatkowo pedałem *volume*. Po tej medytacyjnej w charakterze części wkracza przesterowana gitara z agresywnym motywem, narzucającym motorykę następnej części utworu, który zmienia się w ostrą, w charakterze *fusion*, improwizację gitary. Improwizacja stopniowo przeradza się w zakończenie, oparte na przestrzennych dźwiękach gitary umiejętnie zmodulowanej efektami *delay*, *auto wah* i *revers*, które niespodziewanie się urywają jakby „odcięte od zasilania”. To kolejny, świetny pomysł Pana Kądzieni na ciekawe zakończenie.

Ostatnim utworem na płycie Marka Kądzieni jest „Hunger Attack!”, mroczny w nastroju, podporządkowany funkowemu rytmowi perkusji, wspomaganej sześciotaktowym basowym groove'em, granym na syntezatorze. Gitara pełni tu rolę zarówno sonorystyczną, tworząc płaszczyznę tajemniczych w odbiorze spreparowanych dźwięków jak również instrumentu solowego, który poprzez improwizację wzbogaca treść utworu. Kompozycja jest stosunkowo krótka, ale niewątpliwie jawi się jako mocne zwieńczenie tej wciągającej i niezwykle oryginalnej płyty.

Reasumując, płyta robi wrażenie pod względem perfekcji, z jaką została nagrana, spójności stylistycznej i wysokiego poziomu artystycznego wykonawców. Pan Marek Kądzienia jawi się tu jako w pełni dojrzały gitarzysta, kompozytor i aranżer, budząc u piszącego te słowa szczere uznanie. Zasób środków wykonawczych jakimi dysponuje artysta wykracza znacznie ponad przeciętne umiejętności gitarzysty jazzowego. W warstwie artykulacyjnej słyszymy tłumienie dźwięków, ich rozstrajanie przez odpowiednie podciąganie strun, wydobywanie flażoletów oraz uderzanie w korpus i gryf gitary w celu wydobywania ciekawych alikwotów. Dla urozmaicenia brzmienia instrumentu stosuje różnego rodzaju kostki do gitary. Jeśli chodzi o

środki melodyczne, doktorant kształtuje improwizację w oparciu o skomplikowane struktury, zawierające często cyklicznie powtarzające się zwroty chromatyczne i duże skoki interwałowe. Jego linie melodyczne nasycone są dramaturgią a umiejętność, z jaką w swych partiach solowych buduje napięcie, budzi podziw. Artysta z dużą swobodą operuje rytmem, stosując polimetrię i zmiany tempa w sposób absolutnie naturalny, nie powodując tymi zabiegami dyskomfortu w odbiorze. W warstwie harmoniczej natomiast, szczególnie w partiach akompaniamentu opartych na technice arpeggio, pojawia się wiele unikalnych akordów, wykorzystujących współbrzmienia w połączeniu z chromatycznymi dźwiękami pustych strun. Na szczególne uznanie u doktoranta zasługuje jego znakomite poczucie barwy i niezwykła umiejętność stosowania cyfrowych i analogowych efektów przetwarzających dźwięk instrumentów. Ma to zasadnicze znaczenie w procesie tworzenia muzyki, która opiera się w dużej części na efektach dźwiękowych.

Przechodząc do części opisowej pracy, należy zwrócić uwagę na dużą dbałość o szczegółowe wyjaśnienie środków wykonawczych, jakie zostały użyte na płycie oraz głównych założeń kompozytorskich w poszczególnych utworach. Zwłaszcza w odniesieniu do głównych nurtów nowoczesnego jazzu, co również jest przedmiotem dysertacji doktoranta. Autor trafnie uwypuklił najważniejsze aspekty języka muzycznego, którym operuje, dając dowód absolutnej nad nim kontroli. Praca składa się z czterech rozdziałów, których pierwszy poświęcony jest ogólnej charakterystyce podstawowych elementów w jazzie, z uwzględnieniem roli gitary w tej muzyce zarówno w kontekście historycznym jak i w świetle współczesnej muzyki improwizowanej. Następny rozdział porusza zagadnienia związane ze zjawiskiem przenikania się stylów w muzyce jazzowej na przykładzie współczesnego jazzu w USA i w Europie. Rozdział III jest krótkim podsumowaniem dokonań innowatorów w jazzie oraz wstępnym omówieniem zasadniczej problematyki składającej się na przedstawione dzieło, dotyczącej warstwy kompozytorskiej i aranżacyjnej a także indywidualnego stylu gry doktoranta. Główną częścią pracy jest rozdział IV, będący analizą utworów zawartych na płycie w kontekście improwizacji gitary z dodatkowym uwzględnieniem głównych aspektów kompozycji i aranżacji. Autor przedstawia tutaj elementy charakteryzujące jego indywidualny styl gry i improwizacji, co świadczy o jego zdolności auto-analzy. Poszczególne utwory opisane są bardzo rzetelnie pod względem merytorycznym, zgodnie z zasadami analizy muzykologicznej. Zamieszczone przykłady nutowe opatrzone są sygnaturą czasu, co znacznie ułatwia śledzenie wskazanych fragmentów w trakcie słuchania nagrań. Praca pod względem redakcyjnym jest bez zastrzeżeń. Poprzedzona wstępem przybliżającym jej główne założenia oraz skład zespołów uczestniczących w nagraniu, a zakończona krótką refleksją na temat kreatywności w jazzie, będącą dobrym podsumowaniem przedstawionej w niej problematyki. Doktorant umieścił na końcu pracy słownik pojęć, dotyczących analogowych i elektronicznych urządzeń dźwiękowych oraz anglojęzycznych określeń muzycznych. Zamieszczony jest także wykaz bogatej bibliografii i netografii a także aneks z załącznikami fragmentów transkrypcji nagranych utworów.

Konkluzja

Praca doktorska mgr. Marka Kądzieli pod tytułem „**Kształtowanie indywidualnego języka improwizacji i kompozycji w kontekście głównych nurtów nowoczesnego jazzu**” jest nadzwyczaj unikalna pod względem poruszanych w niej zagadnień z dziedziny gitary jazzowej i stanowi interesujący materiał jako dzieło artystyczne wraz z jego opisem. Wiedza, talent kompozytorski, mistrzowskie opanowanie instrumentu wraz z jego elektronicznymi dodatkami oraz dojrzałość artystyczna doktoranta, połączona z elokwencją i trafnością wypowiedzi sprawia, iż mamy do czynienia z kompletnym dziełem artystycznym i naukowym.

Tematyka poruszona w pracy została w pełni wyczerpana. Wysoki poziom nagranego materiału wraz z jego fachowym opisem świadczy o wybitnych kwalifikacjach artystycznych i naukowych doktoranta.

Biorąc pod uwagę powyższe argumenty stwierdzam, że praca mgr. Marka Kądzieli spełnia wymagania art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 14.03.2003 roku.

Pracę doktorską Pana mgr. Marka Kądzieli przyjmuję i wnioskuję o dopuszczenie jej do publicznej obrony.

Recenzent



prof. Karol Ferfecki